

Fareler

— ismet-top · 22 Aralık 2009

Baş-ucumda fareleri
gecekondunun
fısıltı halinde konuşmadalar.
Peynir tabağına yatırıp
beni yargıladılar.

İlk celse;
(Hep bir ağızdan)
-Sen insanoğlu(!)
geçen kış öldürdün babamı zehirle
Kedini saldın
kardeşlerimin üzerine.
Aç kalmadın mı sen sanki,
çekmedin mi yokluğun kederinden
Ne olmuş yani
bir diş almışsak peynirinden?

Birinci üye;
- Az çekmedi dedenden benim dedem
kapan kurdu
kin tuttu
öldürdü
durup dinlenmeden.

İkinci üye;
(Sert bir yumruk indirerek masaya)
-Babadan oğula
yosun tutmuş delikler oldu evimiz
gömülü yaşadık karanlıklarına bodrumun.
Aydınlığa özlemle baktık
en güzel yerleri size bıraktık
doynadınız.

Savcı;
görüyorsunuz

suçlu olduđu kesin.
Geçmişte işlenen tüm suçlar
aleyhine kullanılmalı artık.
Gerek yok savunmasına
her haliyle suçludur sanık.

(Doğruydu söylenenler harfıyen.)

Ben;
doğrulacaktım yerimden
ayağım kaymasaydı.
Savunmam boşunaydı
uyandım ürpererek.
Rüyayadı...

15 Aralık 1984